

Değerli Dekanlarım ve Hocalarım,

Öncelikle hepimizi saygıyla ve sevgiyle selamlıyorum. Hoş geldiniz.

Dini yükseköğretimin, Anadolu coğrafyasının İslâmı buluşmasından sonra Selçuklular, Beylikler, Osmanlı Devleti ve Türkiye Cumhuriyeti dönemlerini kapsayan oldukça eskiye dayanan bir geçmişi ve gelişim süreci vardır. Her ne kadar tarihi süreç içinde bazı kesintilere uğramakla birlikte 1949'da Ankara İlahiyat Fakültesinin açılmasıyla dini yükseköğretim konusunda yeni bir adım atılmış oldu. 1950'li yıllardan sonra toplumsal ihtiyaç ve taleplere bağlı olarak İmam-Hatip Okullarının ve Yüksek İslam Enstitülerinin açılmasıyla birlikte dini eğitim veren kurumların sayısında hızlı bir artış oldu.

1950-1970'li yıllar arasında Türkiye'de din bilimleri alanındaki yetersizlik ve öğretim elemanı teminindeki güçlükler göz önüne alındığında, İlahiyat Fakültesini, İslâmî İlimler Fakültesini ve Yüksek İslam Enstitülerini, başarılı saymak gerekir. Bu dönemden itibaren gerek din eğitiminde ve öğretiminde, gerekse din hizmetlerinde, kısmen de akademik alanda İslâm dininin temel kaynaklarına dayanan, İslâmiyet'in dinî ve kültürel birikimiyle bağını sürdüren, aynı zamanda çağdaş dünyanın bilimsel ve insanî değerlerini doğru kavrayıp değerlendiren bir bakışla, topluma yönelik dini ve kültürel hizmetlerde önemli mesafeler kat edildi.

1980'den sonra 2547 sayılı Yükseköğretim Kanununun çıkarılması ve Yükseköğretim Kurulunun oluşturulması ile birlikte, 20 Temmuz 1982'de çıkarılan 41 Sayılı Kanun Hükmünde Kararname ile Yüksek İslam Enstitüleri, İlahiyat Fakültelerine dönüştürüldü ve üniversite çatısı altına alındı. İzleyen yıllarda İlahiyat Fakültelerinin sayıları hızla arttı.

Türkiye'de ilâhiyat alanındaki ilmî faaliyetin ve öğretimin bugüne kadar ciddî mesafeler kat ettiğini, önemli bir bilgi birikime ulaştığını ve sorunlarını tamamen çözmüş olmasa da bunların varlığını fark ederek tartışmaya başladığını, bunun da önemli bir aşama olduğunu belirtmeliyim. Bu açıdan Türkiye'de ilâhiyat öğretiminin, diğer bazı Müslüman ülkelere göre daha iyi bir durumda olduğunu söylemek hiç de abartılı olmayacaktır.

İlahiyat Fakültelerinin nasıl yapılanması gerektiği üzerinde bilimsel araştırmalar ve tartışmalar yapılmaktadır. Bunlar, bizim için de yol gösterici bir nitelik taşımaktadır. Bu durumun, Türkiye'deki dini yükseköğretimin nitelik yönünden de gelişmesi açısından önemini biliyoruz. Yeni YÖK olarak önceliğimiz kalite olup Türkiye'nin geleceğini inşa etmede, ilahiyat eğitiminin önemli olduğunu biliyoruz ve ilahiyat eğitimi destekliyoruz. Sonuç olarak Türkiye, İlahiyat ve ilahiyat eğitimi konusunda önemli birikim ve tecrübelerle sahiptir. Bunu daha da geliştirmek durumundayız.

İlahiyat, öncelikle günümüz üniversite sistemi içinde bir bilim alanıdır. Bugüne kadar İlahiyat Fakültelerinin bu temel özelliklerini geliştirmeye ve bu yönde bazı kararlar almaya ve uygulamaya çalıştık. Ancak İlahiyatın bir de eğitim ve öğretim tarafı vardır. Bu fakültelerin mezunlarının büyük bir kısmı, Milli Eğitim Bakanlığı ve Diyanet İşleri Başkanlığı'nda görev almaktadır. Bunlardan birincisi örgün eğitim diğeri ise yaygın din eğitimi alanıdır. Her ikisinde de öğretimle ilgili bilgi ve beceriler, ön plana çıkmaktadır. Yapılan çalışmalar, İlahiyat bilim alanında istihdam edilenlerin, üst düzeyde öğretim becerilerine de sahip olmaları gerektiğini göstermektedir.

Ancak öğretimle ilgili bilgi ve becerilerin, İlahiyatın kendine has özelliği içinde kazandırılması önemlidir. Bugüne kadar İlahiyatlardaki pedagojik formasyon eğitimi ile ilgili farklı

uygulamalar ve deneyimler, pedagojik formasyon derslerinin öğretim programına dahil edilmesinin daha isabetli olacağını göstermektedir. Bu ihtiyaçtan hareketle önümüzdeki 2017-2018 öğretim yılından itibaren söz konusu derslerin lisans programı içine yerleştirilmesi yönünde bir tavsiye kararı aldık. Söz konusu uygulamanın sağlıklı bir biçimde düzenlenebilmesi, temel hususlarda birliktelik sağlanabilmesi için sizlerle bu toplantının yapılmasının yararlı olacağına karar verdik.

Bu toplantıda pedagojik formasyon derslerinin niçin İlahiyat müfredatına entegre edildiği, Bologna süreci dikkate alınarak öğretim programındaki düzenlemenin hangi esaslara göre yapılacağı, pedagojik formasyon derslerinin müfredatta nasıl yer alacağı ve pedagojik olarak hangi esaslara dikkat edileceği, varsa Eğitim Fakülteleri ile işbirliğinin önemi, İlahiyat programının yanı sıra İngilizce, Arapça ve Uluslararası nitelikteki programlarda bu düzenlemenin nasıl yapılabileceği, halen eğitime devam eden öğrenciler için ne yapılabileceği gibi konular bu toplantıda ele alınıp uygulamada ortak ilkeler belirlenmeye çalışılacaktır.

Giderek dünyada lisans programlarıyla ilgili olarak ortak çekirdek müfredat (core curriculum) konusu gündeme gelmektedir. Bu bağlamda kalite güvencesi ve akreditasyon süreçleri önem kazanmaktadır. Önümüzdeki süreçte ilahiyat fakültelerimizin de bu süreç içinde yer alması en büyük arzumuzdur.

Bugün sizlere Türk Yükseköğretimi ile ilgili de bilgi vermek istiyorum.

SLAYTLAR

Biraz sonra konunun ayrıntılarıyla ilgili olarak, yürütme kurulu üyemiz Mehmet Şişman hoca tarafından bir sunum yapılacak ve konuyla ilgili sizlerden gelebilecek sorular cevaplandırılmaya çalışılacaktır. Bu toplantının hayırlara vesile olması dileğiyle tekrar hoş geldiniz diyerek en kalbi selam ve saygılarımı sunuyorum